Dimensiunea motivațională a leadershipului

On Iunie 26, 2016

Străduiește-te să capeți o poziție dominantă față de viață și lucrurile din jur, sincronizându-te cu o evoluție progresivă care duce la protejarea unității dintre idee și materie.

Nu eram niciodată prezent în activitatea mea de cercetare decât pentru a vedea totul dintr-o altă perspectivă, pentru a arăta totul și a spune totul, chiar dacă totul se explica prin direcționarea dată de gândurile cele mai ascunse, de reflecțiile adânci, magnifice, pe care le generam în momentele de maximă luciditate. Să reconstruiesc realitatea prin a inventa principii cu care să încerc să explic totul ar fi fost echivalent cu încercarea de a mă transforma într-un magician care îmbină iluzionismul și comedia într-un spectacol menit să uimească chiar și cei mai neîncrezători invitați. Ceva mă motiva totuși să încerc această provocare.

O parte importantă din mine, în care imaginația nu avea limite și pentru care tendința către unitatea dintre atotcuprinzător și mărginit devenea un fel de congruență de vederi, o ritmicitate de simțiri, măști și roluri suprapuse în direcții diferite, îmi cerea cu insistență să dau mai departe tot ceea ce adunasem în sensuri. Şi să împărtășesc tuturor cele mai spectaculoase călătorii ale minții mele prin traseele dificile ale științei.

Dar leadershipul are întotdeauna două tăișuri, se promovează numai prin dovezi de forță, prin roadele prețioase ale indivizilor înzestrați cu haruri speciale. Iar să păstrezi în întregime tot ceea ce ai adunat cu osteneli și prin sudoarea muncii voluntare, intrând pe filonul unei gândiri febrile, sincronizându-te cu o evoluție progresivă, ireversibilă, continuă, care duce în final la protejarea unității dintre idee și materie, este un atribut general al artei de a cunoaște și de a preîntâmpina fenomenul de „cădere”.

Leadership: Tu continui să contribui, mai riguros și mai victorios, la realizarea unității dintre esența negării și acceptării atotcuprinzătorului, cu aluzie la un fenomen care nu s-a mai întâmplat?

Amintiți-vă finalul poveștii "Omul Invizibil" de H.G. Wells, cine devine dintr-o dată eroul cel mai complex pe care ni-l dă povestirea? Este tocmai omul care descoperă marea comoară, miezul unei cunoașteri tainice.

Omul acesta se lasă pe speteaza scaunului și începe să citească manuscrisul plin de formule ciudate. Ochii lui se îndreaptă brusc către niște tărâmuri de nevăzut pentru alți ochi. Sunt doldora de taine hârțoagele astea ! Dacă aș putea să le prind firul, dacă aș putea să le înțeleg ! Şi încet, încet, el se lasă prins în mrejele unui vis - veșnicul, minunatul vis al vieții. Nicio făptură omenească, afară de el, nu știe că manuscrisele închid în filele lor taina subtilă a transparenței corpului omenesc și o sumedenie de alte stranii secrete. Şi nimeni nu va ști asta, atâta timp cât el va fi în viață.

Leadershipul era pentru mine expresia încercării de a da un răspuns la o întrebare a sufletului: când oare mă voi vindeca de nevoia de a ști totul despre ceea ce nimeni nu vede sau nu înțelege? Dar omul care se află la frontiera dintre a spune totul, fără ocolișuri, fără rezerve, și a păstra doar pentru sine roadele eforturilor sale intelectuale, riscă să se refugieze complet într-o lume paralelă, lăsându-se pradă unei feerii numită „iubire pentru tot ce se poate stăpâni”.

Afecțiunea lui se îndreaptă spre forțe permanent în mișcare, spre acele complicate formule științifice, informații secrete, într-o activitate de continuă transfigurare pentru cucerirea unui singur ideal: idealul de a trăi pentru o cauză măreață, ori împreună cu aceasta. Din acest motiv, dimensiunea motivațională a leadershipului în care credeam, recunoscând rolul primordial al deducției unor concluzii din premisele interpretării unor fenomene nemaiîntâmplate, se constituia ca un determinant de corelație între ceea ce mă încojura și ceea ce mă făcea să mă simt de neatins, de necuprins, de nepătruns și de nestăpânit.

Mândria care părea să mă domine tot timpul era legată de nevoia de a aparține unei totalități a tot ce există, a unei coincidențe a contrariilor, de a pune toate isprăvile mele pe seama unei ființe misterioase, ieșite din comun, care se presupune că știe totul în principal datorită superiorității demonstrată prin psihologia creației, prin stăpânirea unei orchestrări a evenimentelor, prin puterea de a fi omniprezent.

Leadership: Poți să explorezi latura lăuntrică a personalității tale prin prisma a tot ceea ce se întâmplă în viața ta și în jurul tău, ca la final să fii măsura propriei tale creații care se apropie de ceea ce se numește "perfecțiune" ?

O poziție dominantă față de viață și lucrurile din jur se obține prin dezvoltarea relației dintre observarea realității, a faptelor și a lumii puse în contact cu o alchimie a ideilor catalogate drept răspuns la exersarea unei gândiri logice, concrete și creative. De aceea este bine să judecăm un asemenea om prin prisma unul leadership care creează caractere conturate precis, cu artă, cu linii fine, cu înălțimi de ridicare suficiente spre alte niveluri, cu identitate bine articulate, în necontenita dinamică a luptei pentru originalitate, deoarece astfel omul descoperă că este diferit.

Iar această diferență se înscrie într-o disciplină a dominației prin valoare, demnă de invidiat, mereu pusă la punct printr-un *grand purpose* : printr-o dezvoltare uimitoare a unei învățături care n-a mai fost auzită înainte, având ca finalitate dezvoltarea unității dintre idee și materie. Perfecțiunea unei personalități împlinite din punct de vedere al actului de creație stă în capacitatea de a stabili corespondențe între lucruri, elemente și fapte, cu scopul de a antrena gândirea prospectivă.

Să încercăm să exprimăm starea lăuntrică a acestui om, a acestui suflet ales de știință pentru marile faceri ale lumii, într-o singură lumină a leadershipului, numindu-l „apărător al cunoașterii adevărate, al inteligenței din spatele marilor descoperiri științifice”. Vom face cunoștință cu un univers în care principala certitudine nu este moartea, ci transformarea materiei, un univers în care se întâmplă multe gesturi, reacții, acțiuni discrete ce nu pot fi sesizate de oricine, în care ești conectat miraculos la toate elementele unei realități neînchipuite.

Astfel, ne este îngăduit să-i datorăm acestui om nu doar un respect profund pentru tentativa lui de a-și desfășura toată forța inteligenței pentru ajunge la o destinație pe care mulți nu o pot vedea, ci mai ales o admirație neprețuită pentru încercarea lui de a lupta pentru o altă rigoare, a rațiunii unde știința și progresul vor duce la manifestarea omului „divin”.

Dacă privim leadershipul printr-o promovare pozitivă a imaginii arhetipale supreme a omului divin, dacă lăsăm omul de știință să se ridice cu mult deasupra tuturor celorlalți semeni prin însăși aruncarea sa în vâltoarea atotcuprinzătorului, atunci vom putea să aderăm la toate peripețiile personajelor cărților în care trăim, în esența nemuritoare a unei existențe de supremă complexitate și bogăție. Şi, prin urmare, vom putea să surprindem figura caracteristică a unei noi lumi.

Atotcuprinzătorul se constituie ca un suport de stocare a informației și a accesului la o ființă nou creată supusă unei realități revelată pe deplin în descrierea unei lumi a cărei

dominantă fundamentală este "transcenderea" de sine.

Poți să depășești limitele propriei tale ființe depășind limita cunoașterii experimentale, perceptibile?

Dimensiunea motivațională a leadershipului, din perspectiva omului de știință, cuprinde trăsături precum cultura, curiozitatea, subtilitatea (direcționarea chibzuită a informației), puterea, afirmarea, toate acestea lucrând în beneficiul realizării unei identități complexe și dominatoare.

Leadershipul cel mai înalt este o versiune a cercetătorului care își propune ca ideal de existență o cultivare și o valorificare a esenței propriilor sale forțe, printr-o viziune a acceptării atotcuprinzătorului, printr-o mai bună conștientizare a necesității acceptării unei identități aparte, printr-o asumare conștientă a rolului suprem de "om divin". Un asemenea om își maximizează și își menține însușirile cu totul excepționale printr-o sumedenie de secrete stranii.

Şi nimeni nu va ști aceste secrete, atâta timp cât el va fi în viață. Sau, mai bine zis, atâta tip cât existența lui va fi contestată.

Source: https://neculaifantanaru.com/dimensiunea-motivationala-a-leadershipului.html